

Η αποκλειστική συνέντευξη της Γεωργίας Βεληβασάκη στη NEA POLITIA

31 Οκτωβρίου 2011 στις 12:14 μ.μ.

“Μεγαλώνουμε, ωριμάζουμε, βλέπουμε αλλιώς τον κόσμο, θέτουμε άλλες προτεραιότητες κι αυτό είναι το γοητευτικό στη ζωή και στην τέχνη”. ΓΒ

NZ

Γεωργία, Θα ξεκινήσω με το **“ Το μικρό μυστικό της ζωής”**.

Αυτό το υπέροχο παραμύθι musical, που πραγματικά με μάγεψε, με ταξίδεψε και μου υπενθύμισε, ότι δεν χάνω τον καιρό μου, ψάχνοντας για την άλλη Ελλάδα!

Μου έκανε επίσης μεγάλη εντύπωση το σχέδιο του βιβλίου, η εικονογράφηση, η μουσική και φυσικά η υπέροχη φωνή σου και οι στίχοι σου.

Να σου υπενθυμίσω ότι η φωνή σου κατά πρώτο λόγο και η ποίηση σου κατά δεύτερον λόγο, ήταν η αφορμή που ξεκίνησα το ταξίδι με προορισμό την συνέντευξη.

Κατά την ταπεινή μου γνώμη **“Το μικρό μυστικό της ζωής”** είναι ένα **“πακέτο ποιότητας”** !

Πραγματικά, πως εμπνεύστηκες αυτό το υπέροχο έργο σου και πως συνέλαβες την αντίδραση του κοινού;

ΓΒ

Πάντα μου άρεσαν οι ιστορίες και τα παραμύθια γιατί μας συνδέουν με τη μαγική όψη της ζωής την οποία τείνουμε να ξεχάσουμε έτσι εγκλωβισμένοι που είμαστε στην καθημερινή μας αστική οπτική. Παρόλα αυτά η ιδέα γι' αυτήν την ιστορία προέκυψε περισσότερο από μια ανάγκη αποτύπωσης της θέας του άπειρου ουρανού μπροστά στην ανθρώπινη μταιοδοξία (ή το αντίθετο, δεν έχει σημασία). Έγινε πράξη μετά από πολύ σβήσιμο και ξαναγράψιμο, μετά από ατέλειωτες ώρες στούντιο για τη μουσική του επένδυση, με το μεράκι, φυσικά, και την έμπνευση του Κώστα Αθυρίδη. Πρόκειται για ένα βιβλίο/cd όπου η ιστορία μας ξεδιπλώνεται όχι μόνο τυπωμένη στο χαρτί αλλά σαν ένα μικρό musical.

Την εικονογράφηση ανέλαβε η Μαρία Κοντογιώργου, ενώ στις ηχογραφήσεις έχει συμμετάσχει μια ομάδα εξαιρετων μουσικών από τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα. Σχετικά με την αντίδραση του κοινού, και ιδιαίτερα όσον αφορά τη Μουσικο-

θεατρική παράσταση του παραμυθιού, αρχικά νομίζαμε ότι απευθύνεται σε μεγαλύτερα παιδιά που μπορούν να αντιληφθούν στοιχειωδώς κάποιες έννοιες όπως αυτή του απείρου – δύσκολη βέβαια ακόμα και για τη διάνοια των περισσότερων ενηλίκων – αλλά στην πορεία διαπιστώσαμε ότι και τα παιδιά μικρότερης ηλικίας ανταποκρίνονται με πραγματικό ενδιαφέρον και διασκεδάζουν. Αυτό βέβαια που με έχει ξαφνιάσει είναι η αντίδραση των μεγάλων οι οποίοι ταυτίζονται με τον ήρωα της ιστορίας μας και συγκινούνται.

NZ

Ήχος δεν είναι
κι όμως το ακούει...
Χρώμα δεν έχει
μα το θωρεί!
Στ' άπειρο φτάνει
ο νους δεν το βάνει...
μα στη καρδιά του,
δεν το χωρεί!

Αυτός ο στίχος σου θα έλεγα παρακινδυνευμένα ότι είναι το κλειδί ,σε όλο το παραμύθι!
Είναι ώρα που το σύμπαν περιμένει τον άνθρωπο να απελευθερωθεί από τα εγώ του και να ταυτιστεί με το εμείς!
Πόσο απελευθερωμένο τον βλέπεις σήμερα τον άνθρωπο μέσα στην παγκοσμιοποίηση και στην οικονομική κρίση που διέπει;

ΓΒ

Σίγουρα το παραμύθι μας δεν φέρει μόνο ένα οικολογικό μήνυμα, τοποθετεί επίσης τον άνθρωπο απέναντι στον εαυτό του. Περιγράφει τη διαδικασία συνειδητοποίησης της θέσης του μέσα στον κόσμο, προϋπόθεση που θα του επιτρέψει να αναγνωρίσει και να σεβαστεί την αξία του άλλου κι έτσι ίσως βρει το «μικρό μυστικό της ζωής». Αυτό νομίζω υπήρξε ανέκαθεν μια βαθιά αναγκαιότητα του ανθρώπου κι όχι μόνο τώρα που βρισκόμαστε στο μέσον μιας μεγάλης μετατόπισης αξιών και προτεραιοτήτων. Δεδομένου ότι απευθυνόμαστε στα παιδιά, εκείνο που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι η έννοια του «άλλου» πρέπει να χτίζεται εξαρχής και να διέπει όλα τα στάδια της ανάπτυξης, της μόρφωσης, της παιδείας και της αγωγής του. Είναι επείγουσα ανάγκη να σεβόμαστε το γείτονά μας, αλλά και τη φύση που μας περιβάλλει, τον αέρα που αναπνέουμε, το νερό που πίνουμε, τη ζωή. Τα αποτελέσματα, άλλωστε, της έως τώρα ασυδοσίας μας έχουν ήδη διαφανεί στην υγεία μας και στην ποιότητα της καθημερινότητάς μας. Και το τι μέλλει γενέσθαι εξαρτάται απόλυτα από την ωριμότητα και την ευαισθητοποίηση των νέων ανθρώπων.

NZ

Αν σου γινότανε μια πρόταση για να παρουσιάσεις το “Μικρό μυστικό της ζωής”, στην Αμερική, τι θα έλεγες;

Κι απ’ότι γνωρίζεις από συναδέλφους σου αλλά κι από δική σου εμπειρία , ο ελληνισμός της Αμερικής, ξέρει να αγκαλιάζει καλές ποιοτικές παραστάσεις !

Θα είναι ευχής έργο να δούμε αυτή την παράσταση στην Αμερική.

ΓΒ

Έχω βρεθεί στο παρελθόν στην Αμερική, όπου συμμετείχα σε μια σειρά συναυλιών με τον Δημήτρη Μητροπάνο και ομολογώ ότι η αίσθηση να τραγουδάω για τους έλληνες πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενιάς ήταν μοναδική! Φυσικά θα το έκανα ξανά με μεγάλη χαρά και συγκίνηση, πόσο μάλλον για να παρουσιάσουμε το παραμύθι μας στα μικρά αλλά και στα «μεγάλα» παιδιά.

NZ

“**Ριζίτικα**” ! σε μια νέα διασκευή που δείχνει ότι παίρνεις και κάποιο ρίσκο, χωρίς να φοβάσαι κάποια πιθανή σύγκριση ...

Εγώ που είμαι θαυμαστής του Ξυλούρη (και ποιος δεν είναι θα μου πεις) ,όταν σε άκουσα σε αυτό το τραγούδι, δεν σκέφθηκα την σύγκριση, αλλά το απόλαυσα πραγματικά.

Όμως, εγώ δεν είμαι ο μέσος όρος αυτών που ακούνε μουσική !

Την έχεις σκεφτεί ποτέ αυτήν την πιθανότητα πριν ή μετά που το τραγούδησες;

ΓΒ

Αναφέρεσαι ασφαλώς στη διασκευή του τραγουδιού «Αγρίμια» που εμπεριέχεται στο cd Σύννεφα, το οποίο κυκλοφόρησε το 2004. Είμαι κι εγώ θαυμάστρια του Νίκου Ξυλούρη και συγκινούμαι κάθε φορά που ακούω τη φωνή του. Δεν τίθεται, βεβαίως, θέμα σύγκρισης. Όμως καθώς γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Κρήτη είναι μοιραίο τα ακούσματα αυτά να με έχουν καθορίσει. Έτσι, στις συναυλίες και στα lives μου συμπεριλαμβάνω πάντα κάποια κρητικά τραγούδια. Η διαφορετικ ενορχηστρωτική προσέγγιση του Κώστα Αθυρίδη μαζί με το άκουσμα γυναικείας φωνής σ’ ένα ανδρικό τραγούδι είναι μοιραίο να του έδωσε μια αλλιώςτική διάσταση κι ίσως αυτό να ήταν και το ζητούμενό μας. Να μην ξεχνάμε ότι η μουσική και τα τραγούδια ταξιδεύουν στο χρόνο και ως καλλιτέχνες οφείλουμε να είμαστε ανοιχτοί σε νέες προσεγγίσεις. Το πώς, βέβαια, κάθε φορά το αποτέλεσμα θα φτάσει στα αυτιά των ακροατών είναι μια υπόθεση υποκειμενική και αφορά κάθε μουσική δημιουργία.

NZ

Πιστεύεις ότι στα τελευταία χρόνια, αρχίζει να εκδηλώνεται όλο και περισσότερο μια τάση προς τους τραγουδοποιούς (Πορτοκάλογλου, Τσακνής, Μαχαιρίτσας, Θαλασσινός, Πλιάτσικας, Παπάζογλου, Φάμελος κλπ). Έχω την αίσθηση ότι ο κόσμος ψάχνει για νέα μουσικά ακούσματα.

Πιστεύω ότι και συ ανήκεις σε αυτή την κατηγορία νέων δημιουργών που φέρνουν ένα μήνυμα αισιοδοξίας στην ελληνική μουσική.

ΓΒ

Οι μουσικές και γενικότερα οι καλλιτεχνικές τάσεις είναι φυσικό να αλλάζουν καθώς αλλάζει και ο κόσμος στον οποίο ζούμε. Εκφράζονται άλλες ανάγκες, διευρύνονται οι επιρροές, γεννιούνται νέες ιδέες. Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία χρόνια πολλοί νέοι τραγουδοποιοί έχουν εμφανιστεί. Τα πρόσωπα που ανέφερες οπωσδήποτε άνοιξαν έναν καινούριο δρόμο στη μουσική έκφραση. Θα μου επιτρέψεις, όμως, να αναφερθώ επίσης σε καλλιτέχνες όπως το Νίκο Χαλβατζή, τον Λόλεκ, τον Αλέξανδρο Εμμανουηλίδη, τη Δανάη Παναγιωτοπούλου και άλλους, ονόματα τα οποία ακόμα ίσως δεν είναι πολύ γνωστά, αλλά κατά τη γνώμη μου αντιπροσωπεύουν το ακόμα πιο καινούριο, που ήδη είναι εδώ και του οποίου μέρος νιώθω πως ίσως είμαι κι εγώ.

NZ

Συνεργάστηκες με τον Δημήτρη Μητροπάνο, την Λίνα Νικολακοπούλου, τον Παντελή Θαλασσινό, Γιώργο Χατζηνάσιο, τον Ουρουγουανό Omar Gil Segovia, Νικολόπουλο, Πολυκανδριώτη, Ευσταθίου, Ludwig Salvador, Timna Brauer, Marwan Abado, Kadero κ.α..

Υπάρχει κάποιος έλληνας καλλιτέχνης που θα ήθελες να συνεργαστείς μαζί του και γιατί;

ΓΒ

Από την αρχή της καριέρας μου είχαν την τύχη να τραγουδήσω με όλους αυτούς τους σπουδαίους καλλιτέχνες που ανέφερες και ομολογώ ότι ήταν ιδιαίτερη τιμή και χαρά. Τα τελευταία χρόνια συμπράττω με τον Κώστα Αθυρίδη κι έχουμε φτιάξει τη δική μας μουσική παρέα, τους Gaia+, αλλά παρόλα αυτά είμαι ανοιχτή σε νέες ιδέες και συνεργασίες. Θαυμάζω ιδιαίτερα τον τραγουδοποιό και ποιητή Θανάση Παπακωνσταντίνου του οποίου ο λόγος και η μουσική πραγματικά με αγγίζει.

NZ

Το 1996 κυκλοφορεί ο πρώτος σου προσωπικός δίσκος «**Στου Νότου τις Φωτιές**» και το 2011 κυκλοφορεί **“Το μικρό παραμύθι της ζωής “!**

Τι Άλλαξε από τότε μέχρι σήμερα στην μουσική;

ΓΒ

*Το βασικότερο που έχει αλλάξει από τότε είναι το πρόσωπο της δισκογραφίας και οι διαδικασίες μέσω των οποίων κυκλοφορεί πλέον η μουσική. Μεγάλες εταιρείες έχουν συρρικνωθεί, μικρές εναλλακτικές έχουν αναδυθεί, ενώ οι καλλιτέχνες προτιμούν πλέον να παραγάγουν ανεξάρτητα τα «προϊόντα» τους – χωρίς δηλαδή την καθοδήγηση των «ειδικών» των εταιρειών που πολλές φορές κατέληγε σε πατρωνάρισμα χωρίς να λαμβάνεται καν υπόψη ο ίδιος ο καλλιτέχνης ως πρόσωπο, παρά μόνον οι «ανάγκες της αγοράς». Από την άλλη μεριά χωρίς αυτές τις εταιρείες τα διαθέσιμα budget είναι λογικό να είναι μικρότερα και οι παραγωγές να γίνονται ως επί το πλείστον σε μικρά studios, ενώ η διαφήμιση και η διακίνηση να μην είναι πια αυτονόητη. Εδώ έρχονται τα καινούρια μέσα και οι δυνατότητες που προσφέρει πια το διαδίκτυο. Το αποτέλεσμα είναι μια πιο ειλικρινή παραγωγή μουσικής η οποία καταφέρνει – εύκολα ή δύσκολα – να φτάσει στο κοινό στο οποίο απευθύνεται. Έξω απ’ όλα αυτά, καθώς οι επιρροές, η επικοινωνία και ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο έχουν διαφοροποιηθεί, είναι φυσικό αυτό να διαφαίνεται στη μουσική δημιουργία. Άλλωστε ένας καλλιτέχνης οφείλει να αφουγκράζεται την εποχή του και να παίρνει θέση μέσα από τα έργα του. Προσωπικά, αυτό που έχει αλλάξει από το «**Στου Νότου τις Φωτιές**» μέχρι σήμερα, έχει να κάνει με το εσωτερικό μου «**ξεδίπλωμα**» έτσι όπως αυτό αποτυπώνεται στην καλλιτεχνική μου έκφραση. Μεγαλώνουμε, ωριμάζουμε, βλέπουμε αλλιώς τον κόσμο, θέτουμε άλλες προτεραιότητες κι αυτό είναι το γοητευτικό στη ζωή και στην τέχνη.*

NZ

Τον Φεβρουάριο του 2008, ποιήματά σου συμπεριλαμβάνονται στον τόμο «**Σύγχρονοι Έλληνες Λογοτέχνες**» από τις εκδόσεις «**Ωρίωνα**».

Τι είναι για σένα η ποίηση και πως είδες την επιλογή των ποιημάτων σου στον συγκεκριμένο τόμο;

ΓΒ

Μ’ αρέσει αυτή η συμπύκνωση νοημάτων που εμπεριέχει ο ποιητικός λόγος.

Παρόλα αυτά δεν μπορώ να περιγράψω γιατί και πώς καμιά φορά γράφω ποιήματα. Εκφράζομαι μέσα από τη γραφή όσο και μέσα από το τραγούδι. Ένα ποίημα όταν το μοιράζεσαι είσαι ήδη αλλού. Το τραγούδι απευθύνεται στον άλλο άμεσα, το χαίρεσαι μαζί του. Η συγκεκριμένη έκδοση στην οποία αναφέρεσαι ήταν μια συλλογή από έργα νέων ανθρώπων όπου είχα την τύχη να συμπεριλάβουν και κάποια από τα ποιήματά μου. Αργότερα χάρηκα φιλοξενίας και από το λογοτεχνικό περιοδικό «Πνευματική Ζωή», ενώ ήδη συζητάμε την προοπτική μιας πιο ολοκληρωμένης έκδοσης. Τι είναι ποίηση; «Ένας φασιανός που χάνεται στους θάμνους.» θ' απαντούσε ο Στήβενς. Και ίσως να είναι..

NZ

Ετοιμάζεις κάποια νέα δουλειά σύντομα;

ΓΒ

Η τελευταία δισκογραφική δουλειά ήταν το Gaia-Action St που κυκλοφόρησε το 2009, ενώ ακολούθησε το παραμύθι «Το Μικρό Μυστικό της Ζωής» το Δεκέμβριο 2010. Τώρα έχουμε ήδη αρχίσει να «ψηλαφούμε» το ύφος και το περιεχόμενο ενός επόμενου CD, αλλά δεδομένου ότι οι χρόνοι που ακολουθούμε δεν είναι αυτοί της πίεσης των εταιρειών δεν βιαζόμαστε για τη γρήγορη κυκλοφορία του. Εν τω μεταξύ, ο συνεργάτης μου Κώστας Αθυρίδης ολοκληρώνει αυτήν την εποχή μια σύγχρονη ροκ όπερα στην οποία συμμετέχω κι εγώ, τόσο ως τραγουδίστρια όσο και ως μεταφράστρια από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα. Πρόκειται για μια μεγάλη παραγωγή και ευελπιστούμε να παρουσιαστεί μέσα στον επόμενο χρόνο. Παράλληλα συνεχίζουμε τις συναυλίες και τα lives στις μουσικές σκηνές της Αθήνας (και όχι μόνο), ενώ χαιρόμαστε το ταξίδι του παραμυθιού μας ως μουσικοθεατρική παράσταση πια.